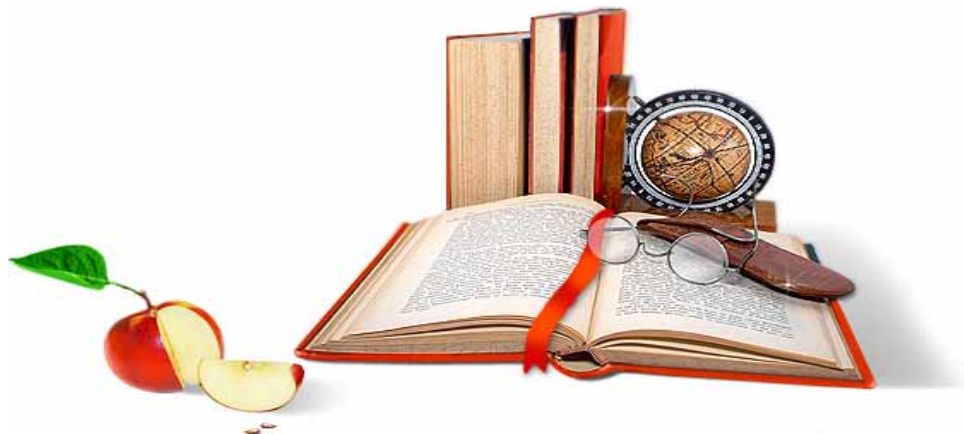

BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RAD.

**RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI
MATERIJALI.**

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

WWW.MATURSKI.NET

WWW.SEMINARSKIRAD.INFO

WWW.MATURSKI.ORG

WWW.ESSAYSX.COM

WWW.FACEBOOK.COM/DIPLOMSKIRADOVI

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA MATURSKIRADOVI.NET@GMAIL.COM

KONVENCIJA

O „PRANJU" NOVCA, PRETRESU, ZAPLENII KONFISKACUI PRIHODA OD KRIMINALA*) (Strazbur, 8. novembar 1990)

PREAMBULA

Države članice Saveta Evrope i druge države koje su potpisnice ove konvencije,

Imajući na umu da je cilj Saveta Evrope postizanje većeg jedinstva među njegovim članicama;

Ubeđene u potrebu vođenja zajedničke krivične politike sa ciljem zaštite društva;

Smatrajući da borba protiv ozbiljnog kriminala, koji postaje sve više međunarodni problem, nameće potrebu primene savremenih i delotvornih metoda na međunarodnom nivou;

Uverene da je jedan od tih metoda lišavanje kriminalaca prihoda od kriminala;

Imajući na umu da je za postizanje ovog cilja nužno uspostaviti i sistem međunarodne saradnje koji će dobro funkcionisati,

Dogovorile su se o sledećem:

Glava I

ZNAČENJE TERMINA

Značenje termina

Član 1.

Za svrhe ove konvencije:

a) „prihod" označava bilo koju imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom. Može se sastojati iz bilo koje imovine kako je definisana u podstavu b) ovog člana;

b) „imovina" uključuje imovinu bilo koje vrste, bilo da je materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna i pravne dokumente ili isprave kojima se dokazuje vlasništvo ili interes na takvoj imovini;

c) „sredstva" označavaju bilo koju imovinu koja se koristi ili u odnosu na koju postoji namera da se koristi, na bilo koji način, u celini ili delimično, za izvršenje nekog krivičnog dela ili krivičnih dela;

d) „konfiskacija" označava kaznu ili meru koju izrekne sud nakon postupka u vezi sa krivičnim delom ili krivičnim delima i koja za rezultat ima definitivno oduzimanje imovine;

*) Ova konvencija Saveta Evrope (ETS No.141) usvojena je 8. novembra 1990. godine, a stupila je nasagu 1. septembra 1993. godine.

Konvenciju je ratifikovala, odnosno pristupila joj, većna država članica Saveta Evrope, i to: Andora (28. jul 1999), Austrija (7. jul 1997), Belgija (28. januar 1998), Bugarska (2. jun 1993), Češka (19. novembar 1996), Danska (19. novembar 1996), Finska (9. mart 1994), Francuska (8. oktobar 1996), Grčka (22. jun 1999), Holandija (10. maj 1993), Hrvatska (11. oktobar 1997), Irska (28. no-vembar 1996), Island (21. oktobar 1997), Italija (20. januar 1994), Letonija (1. decembar 1998), Litvanija (20. jun 1995), Kipar (15. novembar 1996), Malta (19. novembar 1999), Mađarska (2. mart 2000), Nemačka SR (16. septembar 1998), Norveška (16. novembar 1994), Portugal (19. oktobar 1998), Slovenija (23.april 1998), Španija (ć.avgust 1998), Švajcarska (11.maj 1993), Švedska (15. jul 1996), Ukrajina (26. januar 1998) i Velika Britanija (26. septembar 1992). Od država nečlanica Sa-veta Evrope pristupila je Australija (31. jul 1997). Jugoslavija nije ratifikovala ovu konvenciju. Naslov originala: Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime.

e) „prethodno krivično delo“ označava ma koje krivično delo usled kojeg je nastao prihod koji može postati predmet krivičnog dela definisanog u članu 6. ove konvencije.

Glava II

MERE KOJE TREBA PREDUZETINA NACIONALNOM NIVOU

Mere konfiskovanja

Član 2.

Svaka strana usvaja takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne za konfiskovanje sredstava i prihoda ili imovine čija vrednost odgovara takvom prihodu.

Svaka strana može, u vreme potpisivanja ili deponovanja svoga instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, navesti da će se stav 1. ovog člana primenjivati samo na ona krivična dela ili kategorije dela navedene u toj izjavi.

Istražne i privremene mere

Član 3.

Svaka strana usvojiće takve zakonodavne i druge mere koje su potrebne za identifikovanje i pronalaženje imovine koja podleže konfiskaciji shodno članu 2.

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

stav 1. i za sprečavanje svih poslova sa tom imovinom, njenog prenosa ili raspo-laganja takvom imovinom.

Posebna istražna ovlašćenja i tehnike

Član 4.

Svaka strana usvojiće takve zakonodavne i druge mere koje su neophodne kako bi se njenim sudovima ili drugim nadležnim organima dalo ovlašćenje da izdaju naloge za stavljanje na uvid ili zaplenu bankarskih, finansijskih ili ko- mercijalnih spisa kako bi se izvršile radnje pomenute u članu 2. i 3. Nijedna strana neće odbiti da postupi u skladu sa odredbama ovog člana pozivajući se na tajnost bankarskih informacija.

Svaka strana razmotriće mogućnost usvajanja takvih zakonodavnih i drugih mera koje mogu biti neophodne da bi joj se omogućilo da primenjuje posebne istražne tehnike kojima se pospešuje identifikovanje i pronalaženje prihoda i prikupljanje dokaznog materijala s tim u vezi. Takve tehnike mogu uključivati naloge za praćenje, posmatranje, presretanje telekomunikacionih poruka, pristup kompjuterskim sistemima i naloge za podnošenje na uvid određenih dokumenata.

Pravnilekovi

Član 5.

Svaka strana usvojiće takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne da bi zainteresovane strane na koje utiču mere po čl. 2. i 3. imale efikasne pravne lekove za zaštitu svojih prava.

Krivična dela „pranja novca“

Član 6.

1. Svaka strana usvojiće takve zakonodavne i druge mere koje mogu biti neophodne za utvrđivanje krivičnih dela prema njenom domaćem zakonu, kada su počinjena umišljajno: konverzija ili prenos imovine, sa saznanjem da je takva imovina pribavljena krivičnim delom a u cilju prećutkivanja ili prikrivanja uključenom u prethodno krivično delo kako

bi se izbegle pravne posledice njenog delovanja; prećutkivanje ili prikrivanje prave prirode, izvora, lokacije, raspolaganja, kretanja, prava ili vlasništva na imovini, sa saznanjem da je takva imovina pribavljena krivičnim delom;

i, zavisno od njenih ustavnih principa i osnovinih načela njenog zakonodavno-pravnog sistema: sticanje, posedovanje ili korišćenje imovine, sa znanjem, u vreme prijema, da je takva imovina pribavljena krivičnim delom; učešće, udruživanje ili zavera radi vršenja, pokušaj izvršenja i pomaganje, olakšavanje i davanje saveta u cilju izvršenja bilo kog dela utvrdjenog u skladu sa ovim članom.

VI/ KONVENCIJA O "PRANJU" NOVCA. PRETRESU. ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

2. Za svrhe primene stava 1. ovog člana:

nije od značaja da li je prethodno krivično delo pod krivičnom jurisdikcijom strane ugovornice;

može biti utvrdjeno da se krivična dela navedena u tom stavu ne primenjuju na lica koja su počinila prethodno krivično delo;

zaključak o saznanju, nameri ili svrsi kao elementu dela navedenog u tom stavu može se izvesti iz objektivnih, faktičkih okolnosti.

3.Svaka strana može usvojiti mere koje smatra neophodnim kako bi za dela prema svom domaćem pravu odredile sve ili neke radnje pomenute u stavu 1. ovog člana u bilo kom ili svim sledećim slučajevima gde je učinilac: morao da pretpostavi da je imovina pribavljena krivičnim delom; delovao sa ciljem ostvarenja profita;

delovao sa ciljem pospešavanja dalje kriminalne delatnosti.

4.Svaka strana može, u vreme potpisivanja ili pri deponovanju svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope navesti da će se stav 1. ovog člana primenjivati samo na prethodna krivična dela ili kategorije takvih dela navedene u takvoj izjavi.

Glava III

MEDJUNARODNA SARADNJA

Deo 1 - Principi medjunarodne saradnje

Opšti principi i mere medjunarodne saradnje

Član 7.

Strane ugovornice saradjuju medju sobom u najširoj mogućoj meri u svrhu vođenja istražnih radnji i postupaka usmerenih na konfiskovanje sredstava i imovinske koristi pribavljene krivičnim delom.

Svaka strana usvojiće takve zakonodavne ili druge mere koje mogu biti neophodne kako bi joj omogućile da, pod uslovima predviđenim u ovoj glavi, ispuni zahteve: za konfiskacijom posebnih delova imovine koji predstavljaju prihod ili sredstva pribavljena krivičnim delom, kao i za konfiskacijom prihoda u smislu zahteva da se plati izvesna svota novca koja odgovara vrednosti pribavljene koristi; za pomoć u istražnim radnjama i određivanju privremenih mera sa ciljem realizacije bilo jednog ili drugog oblika konfiskacije koji su pomenuti gore pod a).

Deo 2 - Pomoć u istražnim radnjama **Obaveza pružanja pomoći**

Član 8.

Strane ugovornice jedna drugoj, na zahtev, pružće najširu moguću pomoć u identifikovanju i traženju sredstava prihoda i druge imovine koja može podle-

32. KONVENCIJA O "PRANJU" NOVCA, PRETRESU. ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

gati konfiskaciji. Takva pomoć obuhvata svaku meru pribavljanja i

obazbedjiva-nja dokaza o postojanju, lokaciji ili kretanju, prirodi, pravnom statusu ili vred-nosti gore pomenute imovine.

Pružanje pomoći

Član 9.

Pomoć shodno članu 8. biće ukazivana na način koji je dopušten i u skladu sa domaćim pravom zamoljene strane i, u meri koja nije nesaglasna sa tim pra-vom, u skladu sa procedurom koja je bliže navedena u zahtevu.

Spontane informacije

Član 10.

Bez štete po vlastite istražne radnje ili postupke, strana ugovornica može, bez prethodnog zahteva, drugoj strani poslati informacije o sredstvima i priho-dima pribavljenim krivičnim delom, kada smatra da bi otkrivanje takvih inform-acija moglo pomoći strani kojoj se informacije pružaju da pokrene ili sprovede istražne radnje ili postupke ili bi moglo dovesti do postavljanja zahteva te strane shodno ovoj glavi.

Deo 3 - Privremene mere Obaveza preduzimanja privremenih mera

Član 11.

Na zahtev druge strane ugovornice koja je pokrenula krivični postupak **ili** postupak konfiskacije, strana ugovornica će preduzeti neophodne privremene mere, kao što su zamrzavanje ili zaplena, kako bi sprečila svaku trgovinu, prenos ili raspolaganje imovinom koja, u kasnijoj fazi, može biti predmet zahteva za konfiskacijom ili koja je takva da odgovara zahtevu.

Strana koja je primila zahtev za konfiskacijom shodno članu 13. će, ukoliko se to od nje zatraži, preduzeti mere pomenute u stavu 1. ovog člana u odnosu na svaki oblik imovine koji je predmet ovog zahteva ili koji bi mogao biti takav da zadovolji ovaj zahtev.

Izvršenje privremenih mera

Član 12.

Privremene mere pomenute u članu 11. realizuju se na način dopušten i u skladu sa domaćim pravom zamoljene strane i, u meri koja nije nesaglasna sa tim pravom, u skladu sa procedurom navedenom u zahtevu. Pre nego što ukine bilo koju privremenu meru koju je uvela shodno ovom članu, zamoljena strana će, gdegod je to moguće, pružiti strani koja pod- nosi zahtev priliku da iznese razloge u prilog dalje primene te mere.

27* Trgovina i obligacije

32. KONVENCUA O „PRANJU” NOVCA, PRETRESU, ZAPLEN1 KONFISKACUI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

Deo 4 - Konfiskacija Obaveza konfiskacije

Član 13.

1. Strana ugovornica koja je primila zahtev od druge strane za konfiskacijom sredstava ili prihoda, koji se nalaze na njenoj teritoriji, će: sprovesti nalog za konfiskacijom koji je izdao sud strane molilje u odnosu na takva sredstva ili prihode; ilipodneti zahtev svojim nadležnim organima u svrhu pribavljanja naloga za konfiskaciju i, ukoliko takav nalog bude dat, sprovesti isti.

U svrhu primene stava 1. b) ovog člana, svaka strana će uvek kada je potrebno biti ovlašćena da postupak za konfiskaciju sprovede u skladu sa svojim propisima.

Odredba stava 1. ovog člana primenjivaće se i na konfiskaciju koja podrazumeva zahtev da se isplati izvesna svota novca koja odgovara vrednosti prihoda, ukoliko je imovina u odnosu na koju se konfiskacija može izvršiti locirana na teritoriji zamoljene države. U takvim slučajevima, pri sprovođenju konfiskacije po stavu 1., zamoljena strana će, ukoliko se

novac ne dobije, realizovati potraživanje u odnosu na svaki oblik imovine koji postoji u tu svrhu.

Ako se zahtev za konfiskacijom odnosi na konkretan oblik imovine, strane se mogu dogovoriti da zamoljena strana izvrši konfiskaciju tako što će uputiti

zahtev da se uplati novčani iznos koji odgovara vrednosti imovine.

Sprovođenje konfiskacije

Član 14.

Postupci za dobijanje i sprovođenje konfiskacije po članu 13. regulisani su zakonom propisima zamoljene strane.

Zamoljena strana biće vezana činjeničnim nalazima iznetim u presudi ili sudskom rešenju strane molilje, odnosno ako je takva presuda ili sudsko rešenje implicitno na njima zasnovano.

Svaka strana može, u vreme potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, navesti da će se stav 2. ovog člana primenjivati jedino ako je u skladu sa njenim ustavnim principima i osnovnim pojmovima njenog pravnog sistema.

Ako se konfiskacija sastoji u zahtevu da se plati izvesna svota novca, nadležni organ zamoljene strane konvertovaće taj iznos u valutu te strane po kursu važećem u vreme donošenja odluke o sprovođenju konfiskacije.

U slučaju iz člana 13. stav 1.a), samo će strana molilja imati pravo da odluči o bilo kakvom zahtevu za izmenom naloga o konfiskaciji.

Konfiskovana imovina

Član 15.

Svakim oblikom imovine koji zamoljena strana bude konfiskovala ta strana će raspolagati u skladu sa svojim domaćim pravom sem ako se strane kojih se to tiče ne dogovore drugačije.

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

Pravo sprovođenja i maksimalni iznos konfiskacije

Član 16.

Zahtev za konfiskaciju podnet shodno članu 13. ne utiče na pravo strane molilje da sama izvrši nalog za konfiskovanje.

Ništa u ovoj konvenciji neće se tumačiti tako da omogućiti da konačna vrednost konfiskacije premaši novčani iznos naveden u nalogu za konfiskaciju.

Ako neka strana ugovornica konstatuje da bi do ovoga moglo doći, zainteresovane strane obaviće konsultacije kako bi izbegle takvu posledicu.

Zatvor u slučaju neplaćanja

Član 17.

Zamoljena strana neće izreći kaznu zatvora u slučaju neplaćanja niti bilo koju drugu meru kojom se ograničava sloboda nekog lica kao posledica zahteva po članu 13, ako je strana molilja tako navela u svom zahtevu.

Deo 5 - Odbijanje i odlaganje saradnje Osnov za odbijanje

Član 18.

1.Saradnja po ovom poglavlju može biti odbijena ako bi:

tražena radnja bila suprotna osnovnim principima pravnog sistema zamoljene strane; ili ako sprovođenje zahteva može ugroziti suverenitet, bezbednost, javni red ili druge suštinske interese zamoljene strane; ili ako, po mišljenju zamoljene strane značaj slučaja na koji se zahtev odnosi ne opravdava vršenje radnje koja se traži; ili ako je delo na koje se zahtev odnosi političko ili fiskalno krivično delo; ili ako zamoljena strana smatra da bi izvršenje tražene radnje bilo suprotno principu „*ne bis in idem*“, ili ako delo na koje se zahtev odnosi ne bi bilo

krivično delo po zakonu za- moljene strane ako je učinjeno u okviru njene nadležnosti. Međutim, ovaj osnov za odbijanje se odnosi na saradnju shodno Delu 2, samo u slučaju da tra- žena pomoć obuhvata i primenu prinudnih mera.

Saradnja shodno Delu 2, u slučaju da tražena pomoć obuhvata primenu prinudnih mera i shodno Delu 3. ove glave, može biti odbijena i ako tražena mera ne bi mogla da bude preduzeta prema domaćem pravu zamoljene strane za svrhe istražnih radnji ili postupaka, da se radilo o sličnom domaćem slučaju.

Tamo gde zakon strane na koju se zahtev odnosi to zahteva, saradnja shodno Delu 2, ako tražena pomoć obuhvata primenu prinudnih mera, i shodno Delu 3. ove glave, može biti odbijena i ako tražene mere ili bilo koje druge mere sa sličnim efektima ne bi bile dozvoljene po zakonu strane molilje, ili, što se tiče nadležnih or- gana strane molilje, ako zahtev nije odobrio ni sudija ili neki drugi pravosudni or- gan, uključujući javne tužioce, koji deluju u odnosu na krivična dela.

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

4. Saradnja shodno Delu 4. ovog poglavlja može biti odbijena i ako: po zakonu zamoljene strane konfiskacija nije predviđena u odnosu na vrstu krivičnih dela na koja se zahtev odnosi; ili bez štete po obavezu shodno članu 13. stav 3, bi bilo suprotno principima domaćeg prava zamoljene strane što se tiče limita konfiskacije i odnosa između krivičnog dela, i:

i) ekonomske koristi koja bi mogla biti kvalifikovana kao korist pribavljena tim krivičnim delom; ili

ii) imovine koja bi mogla biti kvalifikovana kao sredstvo tog krivičnog dela; ili po zakonu zamoljene strane konfiskacija više ne bi moglo biti nametnuta ili sprovedena zbog isteka vremena; ili

zahtev se ne odnosi na prethodnu presudu, odnosno rešenje sudske prirode ili izjavu u takvom rešenju da je učinjeno ili su učinjena delo ili nekoliko dela, a na osnovu čega je izdat nalog ili se traži konfiskacija; ili konfiskacija se ne može sprovesti prema pravu strane molilje, ili odluka još uvek podleže redovnim pravnim lekovima, načinima žalbe; ili

zahtev se odnosi na nalog za konfiskaciju koji je rezultat odluke donete u odsustvu lica protiv kog je nalog izdat i, po mišljenju zamoljene strane, postupak koji je sprovela strana molilja a koji je doveo do te odluke nije ispunio minimalna prava odbrane koja su priznata kao prava koja pripadaju svakome protiv koga se podiže optužnica za krivično delo.

5. U smislu stava 4.f) ovog člana, neće se smatrati da je odluka doneta u od- sustvu ako:

je potvrđena ili izrečena nakon što se lice koga se ona tiče tome suprotstavilo; ili je doneta po žalbi, pod uslovom da je žalbu uložilo lice koga se to tiče.

Prilikom razmatranja pitanja, u smislu stava 4.f) ovog člana da li su zadovoljena minimalna prava odbrane, zamoljena strana uzeće u obzir činjenicu da je lice koga se to tiče namerno pokušalo da izbegne pravdu ili činjenicu da se lice, pošto je imalo mogućnost da uloži pavni lek protiv odluke donete u odsustvu, opredelilo da to ne učini. Isto će važiti i kada lice nakon što mu propisno bude uručen poziv da se pojavi, odabere da to ne učini kao ni da zatraži odlaganje.

Strana ugovornica se neće pozivati na tajnost bankarskih informacija kao na osnov da odbije bilo kakvu saradnju u okviru ove glave, tamo gde njeno do- maće pravo to zahteva, strana može zahtevati da zahtev za saradnjom koji bi pod- razumevao ukidanje tajnosti bankarskih informacija overi ili sudija ili neki drugi pravosudni organ, uključujući

javne tužioce, koji deluju u odnosu na krivična dela.

Bez štete po osnov odbijanja predviđen stavom 1. a) ovog člana:

zamoljena strana ne sme se pozivati na činjenicu da je lice pod istragom ili lice protiv koga je izdat nalog za konfiskaciju pravno lice, kao ni prepreku za bilo kakvu saradnju prema ovoj glavi;

činjenica da je fizičko lice protiv kog je izdat nalog za konfiskaciju prihoda nakon toga umrlo, odnosno činjenica da je pravno lice protiv kog je izdat nalog za konfiskaciju prihoda nakon toga prestalo da postoji neće se smatrati pre- prekom za pružanje pomoći u skladu sa članom 13. stav 1. a).

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA. PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

Odlaganje

Član 19.

Zamoljena strana može odložiti postupanje po zahtevu ukoliko bi to bilo štetno po istražne radnje ili postupak koji sprovedu njeni organi.

Delimično ili uslovno udovoljavanje zahtevu

Član 20.

Pre nego što odbije ili odloži saradnju po ovoj glavi, zamoljena strana će, pošto, po potrebi, bude konsultovala stranu koja upućuje zahtev, oceniti da li zahtevu može biti udovoljeno delimično ili u skladu sa uslovima koje smatra neophodnim.

Deo 6 - Obaveštavanje i zaštita prava trećih lica Dostavljanje dokumenata

Član 21.

Ugovorne strane jedna drugoj pružiće svu moguću pomoć oko slanja sudskih dokumenata licima na koja se odnose privremene mere i konfiskacija. Ništa u ovom članu nije sračunato na to da ugrozi:

mogućnost slanja sudskih dokumenata neposredno licima u inostranstvu, preko pošte; mogućnost da pravosudni organi, funkcioneri ili drugi nadležni organi strane porekla pruže uslugu dostavljanja sudskih dokumenata preko konzular- nih organa te strane ili preko pravosudnih organa, funkcionera ili drugih nadležnih vlasti strane odredišta, sera ako strana odredišta da izjavu u suprotnom smislu generalnom sekretaru Saveta Evrope u vreme potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupu.

3. Kada strana šalje sudska dokumenta licima u inostranstvu na koja se odnose mere ili nalozi za konfiskaciju izdati u strani koja šalje, ta strana će navesti koji su pravni lekovi takvim licima na raspolaganju prema njenom pravu.

Priznavanje stranih odluka

Član 22.

Kada postupa po zahtevu za saradnju shodno Delu 3. i 4., zamoljena strana priznaće bilo koju sudsku odluku koja je doneta u strani molilji koja se odnosi na prava koja su zahtevala treća lica.

Priznanje može biti odbijeno ako: treća lica nisu imala odgovarajuću priliku da odbrane svoja prava; ili odluka nije saglasna sa odlukom koja je već doneta u zamoljenoj strani po istom pitanju; ili odluka nije u saglasnosti sa „ordre public“ (javnim poretком) zamoljene strane; ili

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA. PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

d) odluka je doneta suprotno odredbama o isključivoj nadležnosti predviđenoj zakonom zamoljene strane.

Deo 7 - Pravila postupka i ostala opšta pravila **Centralni organ**

Član 23.

Strane će odrediti centralni organ, ili, ako je potrebno, organe, koji će biti odgovorni za slanje i odgovaranje na zahteve postavljene u okviru ove glave, realizaciju takvih zahteva ili njihovo prenošenje organima koji su nadležni za njihovo sprovođenje.

Svaka strana će, u vreme potpisivanja ili pri deponovanju svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, generalnom sekretaru Saveta Evrope dostaviti nazive i adrese organa odredjenih shodno stavu 1. ovog člana.

Neposredna komunikacija

Član 24.

Centralni organi će međusobno komunicirati neposredno.

U slučaju hitnosti, zahteve ili obaveštenja predviđene u okviru ovog poglavlja sudski organi, uključujući javne tužioce, strane molilje mogu slati neposredno istima takvim organima zamoljene strane. U takvim slučajevima, kopija će se istovremeno dostaviti i centralnom organu zamoljene strane preko centralnog organa strane molilje.

Bilo koji zahtev ili obaveštenje po st. 1. i 2. ovog člana može se ulagati ili slati preko Međunarodne organizacije policije (Interpol).

U slučaju kad se zahtev ulaže shodno stavu 2. ovog člana, a organ nije nadležan da rešava po zahtevu, isti će proslediti zahtev nadležnom nacionalnom organu i neposredno o tome obavestiti stranu molilju.

Zahteve ili obaveštenja shodno Delu 2. ove glave, koji ne podrazumevaju prinudne radnje, nadležni organi strane molilje mogu neposredno proslediti nadležnim organima zamoljene strane.

Oblik zahteva i jezici

Član 25.

Svi zahtevi shodno ovom poglavlju podnoseće se u pismenoj formi. Mogu se koristiti savremena telekomunikaciona sredstva kao što je telefaks.

Zavisno od odredaba stava 3. ovog člana, prevodi zahteva ili pratećih dokumenata neće biti potrebni.

U vreme potpisivanja ili pri deponovanju instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, svaka strana može generalnom sekretaru Saveta Evrope dostaviti izjavu da zadržava pravo da traži da uz zahteve koji joj se

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJ] PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

upućuju i dokumenta koja ih prate bude priložen prevod na njen jezik ili na jedan od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jezik iz te grupe koji ona bude navela. Tom prilikom ona može izraziti spremnost da prihvati prevode na bilo koji drugi jezik koji bude navela. Druge strane mogu primeniti pravilo o reciprocitetu.

Legalizacija

Član 26.

Dokumenta prosledjena u okviru primene ove glave biće izuzeta od svih formalnosti u pogledu legalizacije.

Sadržina zahteva

Član 27.

1. U svakom zahtevu za saradnjom u okviru ovog poglavlja treba navesti:

naziv organa koji upućuje zahtev i organa koji će voditi istražne radnje ili postupak;

predmet i razlog upućivanja zahteva;

sadržinu uključujući relevantne činjenice (kao što su datum, mesto i

okolnosti krivičnog dela) na koje se istražne radnje ili postupci odnose, sem u slučaju zahteva za obaveštavanjem, ukoliko saradnja podrazumeva primenu prinudnih mera:

i) tekst statutarnih odredaba ili, tamo gde to nije moguće, izjavu o zakonu koji će se primeniti;

ii) naznaku da bi mera koja se traži ili bilo koje druge mere sa sličnim efekti-ma mogle biti preduzete na teritoriji strane molilje prema njenom vlastitom pravu;

e) gde je potrebno i u meri u kojoj je moguće:

i) podatke o dotičnom licu ili licima, uključujući ime i prezime, datum i mesto rođenja, državljanstvo i prebivalište, i, u slučaju pravnog lica, njegovo sedište; i

ii) podatke o imovini u odnosu na koju se traži saradnja, njenu lokaciju, njenu vezu sa dotičnim licem ili licima, bilo kakvu vezu sa krivičnim delom kao i sve raspoložive informacije o interesima drugih lica na imovini; i

f) određenu proceduru po kojoj strana molilja želi da se postupi.

2. U zahtevu za preduzimanje privremenih mera shodno Delu 3. u odnosu

na zaplenu imovine na kojoj se može realizovati nalog o konfiskaciji koji se sa- stoji u zahtevu da se plati izvesna svota novca, mora biti naveden maksimalni iz- noskoji se potražuje u odnosu na tu imovinu.

3. Pored tačaka navedenih u stavu 1, svaki zahtev iz Dela 4. mora sadržati:

a) u slučaju iz člana 13. stav 1. a):

i) overenu kopiju originalnog naloga o konfiskaciji koju je izdao sud u stra-ni molilji i izjavu o razlozima na kojima se temelji nalog, ako isti nisu navedeni u samom nalogu;

ii) potvrdu nadležnog organa strane molilje da je nalog za konfiskaciju izvr-šan i da nije predmet redovnog žalbenog sredstva;

iii) podatke o iznosu do koga se traži sprovođenje naloga; i

iv) informacije o potrebi preduzimanja privremenih mera;

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA. PRETRESU, ZAPLENII KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

u slučaju iz člana 13. stav 1. b), izjavu o činjenicama na kojima se zasniva zahtev strane molilje a koje su dovoljne da omoguće zamoljenoj strani da zatra-ži izdavanje naloga prema svom domaćem pravu;

kada su treća lica imala priliku da potražuju svoja prava, dokumenta koja potvrđuju da je to bio slučaj.

Manjkavi zahtevi

Član 28.

Ako neki zahtev nije u skladu sa odredbama ove glave ili dostavljeni po- daci nisu dovoljni da omoguće zamoljenoj strani da postupi po zahtevu, ta stra-na može zatražiti od strane molilje koja je podnela zahtev da izmeni i dopunizahtev ili da ga upotpuni dodatnim informacijama.

Zamoljena strana može odrediti rok za prijem takvih izmena i dopuna odnosno informacija.

Do prijema traženih izmena ili informacija u vezi sa zahtevom shodno Delu 4. ovog poglavlja, zamoljena strana može preduzeti bilo koju od mera po- menutih u Delu 2. ili Delu 3. ove glave.

Pluralitet zahteva

Član 29.

Kada zamoljena strana primi više od jednog zahteva shodno Delu 3. ili 4. ove glave u odnosu na isto lice ili imovinu, pluralitet zahteva neće tu stranu sprečiti da postupi po zahtevima koji podrazumevaju preduzimanje privremenih mera.

U slučaju pluraliteta zahteva predviđenih Delom 4. ove glave, zamoljena strana razmotriće potrebu konsultovanja strane molilje.

Obaveza navodjenja razloga

Član 30.

Zamoljena strana mora obrazložiti svaku odluku kojom odbija, odlaže ili uslovljava bilo kakvu saradnju predviđenu ovom glavom.

Informacije

Član 31.

1. Zamoljena strana odmah će obavestiti stranu molilju o:
radnjama iniciranim na zahtev shodno ovoj glavi;
konačnom rezultatu radnji obavljenih na osnovu tog zahteva;
odluci da odbije, odloži ili uslovi, u celini ili delimično, bilo kakvu saradnju shodno ovoj glavi;
svim okolnostima koje onemogućavaju izvršenje tražene radnje ili je mogu u značajnoj meri odložiti; i

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJAMA PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

e) u slučaju privremenih mera preduzetih u odgovoru na zahtev shodno Delu 2. ili Delu 3. ove glave, o odredbama njenog domaćeg prava koje bi auto-matski dovele do ukidanja privremenih mera.

2. Strana molilja odmah će obavestiti zamoljenu stranu o:
svakoj izmeni, odluci ili bilo kakvoj drugoj okolnosti zbog koje nalog o konfiskaciji u celosti ili delimično prestaje da bude izvršiv i svakom događaju, faktičkom ili pravnom, zbog kog izvršenje bilo koje radnje predviđene ovom glavom više nije opravdano.

3. Kada neka strana ugovornica, na osnovu istog naloga o konfiskaciji, za- traži konfiskaciju u više država ugovornica, ista će obavestiti sve strane koje će trpeti posledice sprovođenjem takvog zahteva.

Ograničenje upotrebe

Član 32.

Zamoljena strana može usloviti izvršenje nekog zahteva time da informacije ili dobijeni dokazi ne mogu, bez njene prethodne saglasnosti, da se koriste ili prosledjuju od strane organa strane molilje za potrebe istražnih radnji ili postupaka osim onih koji su navedeni u zahtevu.

Svaka strana može, u trenutku potpisivanja ili kada deponuje svoj instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope izjaviti da bez njene prethodne saglasnosti informacije i dokazi koje je pribavila shodno odredbama ove glave ne mogu biti korišćeni ili prosledjivani od strane nadležnih organa strane molilje u istragama ili postupcima izvan onih koji su precizirani u zahtevu.

Poverljivost

Član 33.

Strana molilja može tražiti da zamoljena strana čuva u tajnosti činjenice i sadržinu zahteva, izuzev u meri u kojoj je to potrebno za realizaciju zahteva.

Ako zamoljena strana ne može da udovolji zahtevu u pogledu poverljivosti, ona će o tome hitno obavestiti stranu molilju.

Strana molilja će, ako to nije suprotno osnovnim principima njenog nacionalnog prava i ako se to od nje zatraži, čuvati u tajnosti sve dokaze i informacije koje joj je pribavila zamoljena strana, izuzev u meri u kojoj je njihovo otkrivanje neophodno za potrebe istražnih radnji i postupaka koji su u zahtevu opisani.

Zavisno od odredaba svog domaćeg prava, strana koja je dobila spontane

informacije po članu 10. udovoljiće svakom zahtevu u pogledu poverljivosti koje strana koja pruža informacije bude zahtevala. Ako druga strana ne može da udovolji takvom zahtevu, ona će odmah o tome obavestiti stranu koja ih prosledjuje.

Troškovi

Član 34.

Redovne troškove vezane za ispunjavanje nekog zahteva snosi zamoljena strana. Tamo gde ispunjenje zahteva podrazumeva znatne ili vanredne troškove,

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

ugovorne strane će se konsultovati kako bi se dogovorile o uslovima pod kojima treba udovoljiti zahtevu i o načinu pokrivanja troškova.

Šteta

Član 35.

1. Kada neko lice pokrene sudski postupak u vezi sa odgovornošću za štetu koja je rezultat nekog dela ili propusta u vezi sa saradnjom shodno ovoj glavi, ugovorne strane kojih se to tiče razmotriće mogućnost međusobnog konsultovanja, kad nadju za shodno, da bi utvrdile kako da podele iznos dospelog potraživanja.

2. Strana koja je postala učesnik parnice za utvrđivanje štete nastojeće da obavesti drugu stranu o takvoj parnici ako bi ta strana mogla biti zainteresovana za taj slučaj.

Glava IV ZAVRŠNE ODREDBE

Potpisivanje i stupanje na snagu

Član 36.

1. Konvencija će biti otvorene za potpisivanje od strane država članica Sa- veta Evrope i država nečlanica koje su učestvovala u njenog izradi. Takve drža- ve mogu izraziti saglasnost da se obavežu:

na osnovu potpisa bez rezerve u odnosu na ratifikaciju, prihvatanje ili odobrenje; ili na osnovu potpisa koji podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju na- kon čega će uslediti ratifikacija, prihvatanje odnosno odobrenje.

Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju odnosno odobrenju se deponuju kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

Ova konvencija stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka tromesečnog perioda od datuma kada tri države, od kojih su bar dve države čla- nice Saveta Evrope, budu izrazile saglasnost da se obavežu Konvencijom u skla- du sa odredbama stava 1.

Što se tiče bilo koje države potpisnice koja naknadno izrazi saglasnost da se obaveže ovom konvencijom, Konvencija će u odnosu na nju stupiti na snagu prvog dana meseca koji sledi po isteku perioda od tri meseca nakon datuma ka- da je izrazila saglasnost da bude obavezana Konvencijom u skladu sa odredba- ma stava 1.

Pristupanje Konvenciji

Član 37.

1. Pošto ova konvencija stupi na snagu, Komitet ministara Saveta Evrope može, pošto konsultuje države ugovornice ove konvencije, pozvati bilo koju dr-

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAPLENI I KONFISKACIJU PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

žavu koja nije član Saveta Evrope i nije učestvovala u njenoj izradi da pristupi ovoj konvenciji, na osnovu odluke koju donese većina predviđena članom 20.d) Statuta Saveta Evrope i na osnovu aklamacije predstavnika država ugovornica koje imaju pravo da učestvuju u radu Komiteta.

2. U pogledu bilo koje države koja joj pristupa, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca nakon datuma deponovanja instrumenta pristupa kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

Teritorijalna primena

Član 38.

Svaka država može, u vreme potpisivanja ili pri deponovanju svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, navesti teritoriju ili teritorije na koje će se ova konvencija odnositi.

Svaka država može, bilo kog kasnijeg datuma, na osnovu izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširiti primenu ove konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi. U odnosu na takvu teritoriju, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takve izjave od strane generalnog sekretara.

Svaka izjava data u smislu dva prethodna stava može, u odnosu na bilo koju teritoriju navedenu u takvoj deklaraciji, biti povučena na osnovu obaveštenja upućenog generalnom sekretaru. Povlačenje će stupiti na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od dana prijema takvog obaveštenja od strane generalnog sekretara.

Odnos prema drugim konvencijama i sporazumima

Član 39.

Ova konvencija ne utiče na prava i obaveze koji proističu iz međunarodnih multilateralnih konvencija a odnose se na specifičnu materiju.

Strane ugovornice ove konvencije mogu zaključivati bilateralne ili multilateralne sporazume jedna sa drugom o pitanjima kojima se bavi ova konvencija

za svrhe dopune ili jačanja njenih odredaba ili olakšavanja primene u njoj navedenih principa.

Ako su dve ili više strana već zaključile sporazum ili ugovor u odnosu na oblast kojom se bavi ova konvencija ili su na drugi način uspostavile odnose št se toga tiče, one će imati pravo da primenjuju taj sporazum ili ugovor ili da regulišu te odnose u sledstvu toga, umesto shodno ovoj konvenciji, ako se tako olakšava međunarodna saradnja.

Rezerve

Član 40.

1. Bilo koja država može, u vreme potpisivanja ili prilikom deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, izjaviti da

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAFLENII KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

koristi jednu ili više rezervi predviđenih članom 2. stav 2, članom 6. stav 4, člano-m 14. stav 3, članom 21. stav 2, članom 25. stav 3. i članom 32. stav 2. Ne može se stavljati nijedna druga rezerva.

Svaka država koja je stavila neku rezervu shodno prethodnom stavu može je u potpunosti ili delimično povući ako generalnom sekretaru Saveta Evrope uputi obaveštenje u tom smislu. Povlačenje će stupiti na snagu na dan kada ga generalni sekretar primi.

Strana koja je stavila rezervu u odnosu na neku odredbu ove konvencije ne može da zahteva da neka druga strana primenjuje tu odredbu: međjutim, ako je rezerva delimična ili uslovna, ona može da zahteva primenu te odredbe u meri u kojoj ju je i sama prihvatila.

Izmene i dopune

Član 41.

Izmene i dopune ove konvencije može predložiti bilo koja strana a generalni sekretar Saveta Evrope proslediće ih državama članicama Saveta Evrope i svakoj državi nečlanici koja joj je pristupila ili je pozvana da ovoj konvenciji pristupi u skladu sa odredbama člana 37.

Sve izmene i dopune koje neka strana predloži dostaviće se Evropskom komitetu za rešavanje problema kriminaliteta koji će o predloženoj izmeni i dopuni Komitetu ministara podneti svoje mišljenje.

Komitet ministara će razmotriti predloženu izmenu i dopunu i mišljenje koje je podneo Evropski komitet za rešavanje problema kriminaliteta i može usvojiti takvu izmenu i dopunu.

Tekst bilo koje izmene i dopune koju usvoji Komitet ministara u skladu sa stavom 3. ovog člana proslediće se stranama na usvajanje.

Svaka izmena i dopuna usvojena u skladu sa stavom 3. ovog člana stupiće na snagu tridesetog dana nakon što sve strane obaveste generalnog sekretara da je prihvataju.

Rešavanje sporova

Član 42.

Evropski komitet za rešavanje problema kriminaliteta Saveta Evrope redovno će se obaveštavati o tumačenju i primeni ove konvencije.

U slučaju spora između strana u pogledu tumačenja ili primene ove konvencije, one će nastojati da razreše kroz pregovore ili bilo kojim drugim mirnim putem po izboru uključujući iznošenje spora pred Evropski komitet za rešavanje problema kriminaliteta, arbitražni tribunal čije će odluke biti obavezujuće u odnosu na strane, ili Medjunarodni sud pravde zavisno od dogovora zainteresovanih strana.

Otkaz

Član 43.

1. Svaka strana može, u svakom trenutku, otkazati ovu konvenciju upućivanjem obaveštenja u tom smislu generalnom sekretaru Saveta Evrope.

32. KONVENCIJA O „PRANJU“ NOVCA, PRETRESU, ZAFLENI I KONFISKACIJI PRIHODA OD KRIMINALA (1990)

Takav otkaz stupiće na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od tri meseca od datuma kada generalni sekretar primi obaveštenje.

Ova konvencija, međutim, nastaviće da se primenjuje u odnosu na konfiskacije po članu 14. ako je zahtev u tom smislu, u skladu sa odredbama ove konvencije, podnet pre datuma stupanja na snagu tog otkaza.

Obaveštenje

Član 44.

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta i svaku državu koja je pristupila ovoj konvenciji o:

svakom potpisu;

deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju;

svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa čl. 36. i 37;

svakoj rezervi uloženoj shodno članu 40. stav 1;

svakom drugom aktu, obaveštenju ili dopisu koji se odnosi na ovu konvenciju.

U potvrdu čega dole potpisani, budući propisno za to ovlašćeni, potpisuju ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, 8. novembra 1990. godine, na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u jednom primerku koji će biti deponovan u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope proslediće overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, državama nečlanicama koje su učestvovalе u njenoj izradi, i svakoj državi koja bude pozvana da joj pristupi.